

Kedves Olvasóim!

E bevezető szöveg után olvasható a leges-leges-16x legeslegújabb, immáron tizenhatodik nemkönyv összeállítás. Jó szórakozást hozzá!

Előre is elnézést kérek, a sok-sok

FELFOGHATATLASÁGOSKODÁSOMÉRT! ☹

(Nagyon most se szidjanak, mert mint köztudott, nekem is volt édesanyám!) ☹

2026

Szeret-nem-szeret...

Ha ez a „nemkönyv” megjelenik (mondom, HA megjelenik), ☹ a tizenhatodik lesz a sorban. Bevallom, már a második nemkönyvnél is azt mondtam, pontosabban azt gondoltam, hogy több nem lesz ezekből a firkálmányokból. ☹ Igazából soha nem gondoltam, hogy valamit alkottam (pontosabban tudtam, hogy nincs írói vénám ☹), de a legelső nemkönyvembe a belém szorult emlékekről firkáltam, s a magam szórakoztatására készítettem belőle egy füzetet. Arról már írtam, hogy a reggeli „teraszozás” végterméke jó pár firkálmányom. ☹ Ha a hálósák magányában reggel támadt gondolataimat estig nem felejtettem el, akkor este

lefirkálgattam. Nagyrészt így „születtek” a firkálmányaim. Aztán jöttek a morgolódásaim. ☺ Sokszor morogtam már ezen meg azon, gyakran olyan dolgokon is, melyek valójában nem rám tartoztak, de „esztergomi” sirámok voltak. Füstölögtem sok mindenről, amiről azt gondoltam, ha kicsit is javítanak rajta a morgolódásom hatására, azt én nyereségnek könyvelhetem el. Ezért néha nagyképűen úgy gondoltam, érdemes volt füstölögnöm. ☺ Aztán kaptam „visszajelzéseket”. ☺ A „dicséreteket” röstelkedéssel fogadom, mert tisztában vagyok vele, hogy udvariasságból mondják. ☺ Valamiért jobban elviselem, ha egyszerűen „lehülyéznek” ☺, mert akkor tudok vitatkozni, hogy „nem is”. ☺ Számos dologban nem mindenki vel értem egyet, és akkor vitába szálltam az illetővel. Az igazat megvallva ebben az a szép, hogy nem biztos, hogy mindenben egyet kell érteni. Sok esetben az általam ismert információ több vagy kevesebb, netalántán más hírforrásból származnak az ismereteim, mint a beszélgetőpartneremnek, ezért persze, hogy másként látunk bizonyos dolgokat. Szerintem a vita és a beszélgetés viszi előre a világot. ☺ (Még nekem is feltűnt, milyen sok vigyorgó szmájlit használtam fel ebben a firkálmányomban! ☺) Őszintén szólva erről gondoltam, hogy szeretik-e vagy nem a firkálmányaimat, udvariasságból vagy szívből igazán! ☺

Minap bejött a műhelyembe egy kedves ismerősöm egy ifjú hölgy és egy fiatalember társaságában. Órát hozott javítani és „mellesleg” bemutatta a vele érkezett fiatalokat: – A leányom és a fia Kanadából. Hallomásból ismertem őket, mert az „aktuális” nemkönyvből mindig két példányt vittem az ismerősömnek, melyek egyikét mindig elküldte a lányának Kanadába. Ennek előzménye az volt, hogy noha említettem, hogy nem kell postázni, mert fent van a neten digitálisan, ismerősöm elmagyarázta, hogy a családjuk szereti a papír alapú, megfogható olvasnivalót. Beszélgetésünk végén az ifjú hölgy meglepett: – „Egy ajándékot szeretnék átadni, mert sok kellemes pillanatot szerzett nekünk a nemkönyvekkel.” Kell ennél nagyobb elismerés a firkálmányaimnak? ☺ A pikantériája a dolognak, hogy az ajándék az ifjú hölgy sajátkezűleg készített gobelin képe, a képen egy csontváz ül, és egy nemkönyvet olvas! „olvass nyugodtan” angolnyelvű felirattal. ☺ Imádom, ha valakinek van humorérzéke! ☺☺☺

Végezetül most is csak a bevezető szövegből idézett mondatra hívnám fel a kedves Olvasóm figyelmét: „(Nagyon most se szidjanak, mert mint köztudott, nekem is volt édesanyám!)”. ☺

Agyamentségek, már megint

(Hogy ezekből nem lehet kifogyni?)

„Akár 30 százalékkal is drágulhatnak az óvszerek az iráni háború miatt.” Jól van, na! Tudom, hogy ez komoly, DE nem hangzik agyamentségnek? ☺

„A japán snackgyártó óriáscég, a Calbee bejelentette, hogy ideiglenesen fekete-fehér csomagolásra vált a legismertebb termékeinél, mivel az Irán elleni háború megzavarta a nyomdafestékekhez használt egyik alapanyag ellátását.” Hogy ez a Hormuzi-szoros mi mindenre van ráhatással? ☹

Szijjártó Péter a Telexen: „Az Orbán utáni Fidesznek biztosan nem én leszek a vezetője.” – Ezek szerint Szijjártó már tud valamit?

„1000 eurós bírságot szabtak ki egy spanyolországi bíróra, miután kiderült, hogy ChatGPT-t használt egy ítélettervezet megírásához – írja az El Financiero. A bíró úgy bukott le, hogy a dokumentumból elfelejtette kitörölni az általa a mesterséges intelligenciának címzett kérdéseket”. (Hááát, eljött az idő, hogy már nem is kell jogot végezni, elég tudni jól kezelni a mesterséges intelligenciát?) Persze tovább is gondolhatnám a dolgot: Egyre több mindent „bízunk” a mesterséges intelligenciára! ☹️

„Minden arra utal, hogy a világ egyre kevésbé érzi magát biztonságban, és ezt a katonai kiadások növelésével próbálja ellensúlyozni” – amitől a világ még kevésbé válik biztonságossá.

Május 1.: „Itt állok az emelvény tetején egyedül, és várom a felvonuló imádóimat, de sehol senki. Mennyire megváltozott ez a világ!”

Megnéztem a szabályzatban, mi a teendő, ha nehéz helyzetbe kerülünk: „Ha nehéz helyzetbe kerülnék, ne csináljatok semmit!” ☺️ Még jó, hogy vannak mindere kiterjedő szabályaink! ☺️

A „RUDIOLÓGUS” szerint... Én, a sok mindent megélt ... is, csak kapkodom a fejem erre a szóra. Elmélkedem: „Rudiológus”? Most már tudom, ő dönti el, mi a finom a túrórudiban!

☺️ Már nyílnak is ki az elmémbe a rokonértelmű szavak, úgymint „almaológus”, „főzelékológus”, „bicikliológus”, ... és nem is fárasztom tovább a többi elképzelt hülyeséggel Kedves Olvasóimat. ☺️

Egy ifjú „titánnal” beszélgetek, aki bement: – „Egyszer volt kutyán budavásár”. Csóváltam a fejem és megkérdeztem: – Te hallod is, hogy mit beszélsz? – Miért? Te nem ismered ezt a közmondást? – Háát, talán ismerem a népmesét (nem közmondást), de nem teljesen így! Nem kutyán, nem budavásár, a többi az stimmel, mármint az „egyszer volt”! ☺️

„Mindenholnan elkések! ☹️ Már megszületni is késve születtem! ☺️”

„Miért van az, hogy ha bemegyek a biztosítóba ügyintézeni, megjelenik az ördög. – Persze, mert a biztosítóknál nagyon sok az apróbetűs részlet, és az ördög az apróbetűs részletekben rejtőzködik, mint köztudott!” ☺️

Irán bejelentette, hogy díjat fizettet minden, a Hormuzi-szoroson áthaladó hajóval. Újabb hír: Donald Trump bejelentette: „Az Egyesült Államok felügyelete alá vonja a Hormuzi-szorost, és pénzt kér az őrizetért.” Nem beszéltek ezek össze? A lényeg az, hogy a háború előtt senkinek nem kellett fizetni, most meg két „hiéna” is szedné a sápot! Persze valakiknek meg kell fizetniük a háború költségeit! Még újabb hír: „Donald Trump megint meggondolta magát, visszalépett, hogy pénzt kérjen a Hormuzi-szoros ’védelméért’.” – Mindez 24 órán belül történt! Erről az a klasszikus vicc jut eszembe, hogy elmegy a páciens a dokihoz. A doki megkérdezi, mi a problémája? – Nem tudom doktor úr! Olyan bizonytalannak érzem magam, vagy talán mégsem? ☺️

A dohánybolt ajtaját mindig csukni kell, hogy a gyerekek ne láthassanak be. (... mert a látvány hatására rászoknának a bagóra.) A nyitott ajtóért büntet a hatóság. Ezért az ajtón ez a

kiírás olvasható: „Csukd be az ajtót, légy szíves! Köszönöm.” – Arra gondoltam, mennyivel jobb lenne, ha egy másik papírra azt írnák ki, hogy „Ne is nyisd ki az ajtót! JOBBAN JÁRSZ!” ☺

A következő „agyamentség”, igazából nem is agyamentség, de számomra annyira humoros, hogy ide firkálgattam be. A fiamék elmentek az osztrák sógorokhoz pihenni, és többek között, egy kastélyt is megnéztek. Ez a kastély, meglehetősen magasan van. A turistáknak lehetőségük van lovaskocsival fölmenni a kastélyhoz. A lovaskocsikon „RENDSZÁM” van.

☺ HIBRID 1-HIBRID 2, és így tovább. A lovaskocsi hátsó kerekeire, egy villanymotor rásegít, hogy a lovaknak ne legyen nagyon nehéz a hegymenet. ☺ Tehát azért HIBRID, mert elektromos, meg élő lóerő hajtás viszi a kocsit fel a magasra. ☺

Ez az agyamentség, nem is tudom, hogyan jutott az eszembe! (De tudom) A régi „hülye viccek” közül jutott az eszembe: „Ki az abszolút apáca? – Kinek a ...”. A helyi változat: Ki az abszolút alpolgármester? – Kinek az apukája is alpolgármester volt. ☺

Nyilatkozott a svéd KATASZTRÓFAELHÁRÍTÁS vezetője...

Nyilatkozik a magyar KATASZTRÓFAVÉDELEM vezetője... ☺

Por újra

Most végre nem úgy kezdem a firkálmányomat, hogy olvastam. Meg is van az eredménye, ezúttal nem füstölgök, hanem „ÖRÖMKÖDÖM”! ☺

Elég sokat morgolódtam a „szellemirtókra” hajazó „takarítók” miatt, akik fűjták (még időnként ma is fűjják) a faleveleket, meg a PORT. (Főleg a port.) Bevallom, látványukon soha nem tudtam „napirendre” térni. Sokaknak „megkeserítettem az életét” az állandó panaszkodásommal. ☺ A napokban a Pöttyös téren járva egy nagy PORSZÍVÓT irányító takarítóval találkoztam. Megálltam és „örömködtem”. ☺ Nem gondolom, hogy a változás a hisztijeimnek köszönhető, de nekem ez mindegy is, én nagyon örülök, hogy eljutottunk idáig. Úgy tűnik, végre nálunk is megjelent az igény a pormentes takarításra. Tiszta szívből kívánom, hogy menjünk tovább ezen a „PORMENTES” úton! ☺

Az örömöm nem tartott sokáig, mindössze két héttel később követem el ezt az „utófirkálmányt”. Reggel munkába megyek a Kis-Duna-parton. A Kossuth híd előtt dolgozik egy „szellemirtó”. Munkálkodását hatalmas porfelhő demonstrálja. Muszáj megkérdezni tőle, hogy „Ember! Megmondaná mit csinál?” Erre közli velem, hogy TAKARÍT. Sok mindent értek: ősszel hullanak a falevelek, „strapás” lombsöprűvel takarítani (ami nem igaz). De most, nyáron, mit is lehet takarítani? Jaa, hát a PORT! Ezzel a porfújójával kis kupacokba lehet összefűjni a port? NEM! Van a városnak mobil PORSZÍVÓJA, akkor miért kell bárkinek is PORT FÚJNI? Elönti elmémet a hülyeség! Elképzelem ezeket a „PORFÚJÓ” embereket, hogy amikor otthon a feleségük kiadja nekik az ukázt a takarításra, előveszik a porszívót, de a csövet a készülék másik végébe dugják be, vagyis úgy „takarítanak”, hogy szívás helyett porfújást végeznek, és a végén még örülnek is annak, hogy nem kell kiönteniük a porzsákot, mert nincs benne semmi. El tudom képzelni, mit tenne velük a feleségük! Nem tudom, kinek

a megbízásából ténykedett az a bizonyos úr – nem is érdekel –, de be kellene már vezetni valami hatásos büntetést a PORFÚJÓKKAL szemben.

Azért, hogy megint jó is történjen, felújítják az Arany János utca járdáját. Csodák csodájára nem a lábuk mellett vágják a burkoló lapokat hatalmas por kíséretében, hanem VIZES VÁGÓVAL! Megnyugodott az elmém. Végre úton vagyunk Európa felé! ☺

Aztán jött „jóindulatú” barátom és elmesélte, hogy megjelent Kolodko Mihály legújabb köztéri miniszobra, a „Pénzfűjő” a Magyar Nemzeti Bank előtt. Persze helyszínválasztása némi „malíciával” tölt el ☺, ezen nem győzők mosolyogni, de az elmémben azonnal megjelent, hogy a Kis-Duna-parton is el tudnám képzelni e szobrot „A PORFÚJÓ” címmel, a sétányon történt porfűjások mementójaként! ☺

(Az alkotóművész egy ismert alkotása nálunk, Esztergomban is fellelhető a Szent Erzsébet iskola kerítésén: a híres PUMUKLI szobra.)

Beszélgetés

Tudom, ez még rosszabb dolog az olvasásnál is! ☺ De tényleg! ☺

Arról ment a diskurzus, hogy beszélgetőtársam elmesélte: ő úgy szervezi a család üdülését, pihenését, hogy lehetőleg ne legyen a szobában tévé, s ha lehet, olyan helyre menjenek, ahol nincs „TÉRERŐ”. ☺ Az étkezések alkalmával ne kelljen azt nézniük, hogy az asztaloknál az emberek nem beszélgetnek, hanem a telefonjukat simogatják. ☺ Kérdésemre, hogy „Mennyire vagy népszerű a családotban?” – nevetve válaszolta, hogy most már igencsak örülnek. Nehezen szokták meg, voltak kis morgolódások, de így megismerkedhettek a kártyázás, a társasjáték örömeivel, és már alig várják, hogy mikor mehetnek üdülni. ☺ Bevallom, örülök, hogy vannak még ilyen „felnőtt” emberek, családok, gyerekek! ☺

Felfoghatatlan

Zsonganak a szavak a fejemben: „vitathatatlan”, „olvashatatlan”, „elképzелhetetlen”, „felejtethetlen” – és így tovább, de a FELFOGHATATLAN akadt fent a szűrőmön, erről elmélkedem most. ☺

Kapkodom a fejem! Röpködnek a milliárdok! Persze megint csak az olvasgatás a hiba. Olvasom: X milliárd forintot osztottak szét ennek meg annak. X milliárd forintos korrupciós ügyben kezdtek nyomozni. Állítólag most kezdődnek az „elszámoltatások”. Bevallom, nem értem. Félreértések elkerülése végett közlöm, NEM POLITIKÁRÓL VAN SZÓ! Az én „értékrendem” nem tudja felfogni ezen összegeket. Én még akkor kezdtem a munkás életemet, amikor szakmunkásként 1400 forintot kerestem havonta. Tudom, nem kellene összehasonlítást tennem a forint akkori meg a mostani vásárlóértékéről, nem is teszem. Az a gondom, hogy az én „értékrendem” képtelen értelmezni ezen hatalmas pénzösszegeket. A havi fizetése XY-nak hatmillió akárhány ezer forint. Hogy érthető legyek, mint megjegyeztem, én 1400 forintos jövedelemmel kezdtem, így az én értékrendembe még belegondolni sem tudom ezeket a sokmilliós havi fizetéseket. Félreértés ne essék, én soha senki zsebében nem

kutakodtam. Most sem teszem. Amikor már megengedhettük magunknak, hogy gépkocsit vásároljunk, vettünk egy használt Ladát. Akkoriban egy Lada gépjárműre öt évet kellett várni, mire megkapta a gazdája, és 84 000 forintba került. Használtan a miénket ötvenezerért vettük. Ma egy új gépkocsi, az „olcsóbbakból”, hat-hétmillió forintba kerül. (Egy hirdetésben az áll a tizenegynéhány milliós kocsiról, hogy „CSAK tizenegy...”.) Én erről beszélek. Tudom, az egész olyan „papamesésre” hajaz. ☹ Talán ezen „okok” miatt nem tudom felfogni a röpködő milliárdos tételeket. Persze hogy tudom, létezik olyan, hogy infláció! Csak hát anno még elég volt egy házépítés esetében ötszázezerig tudni elszámolni! ☹ Bementünk a bankba (ez akkor az OTP-t jelentette), ma már a „BENK-BA vagy a BANK-BE” megyünk – idézet Hofitól! ☹ Kaptunk 50 000 ezer forint kölcsönt 2%-os kamatra, és 50 000 forintot 6 %-os kamatra. ☹ (Ma 3–29%-os kamatokról beszélnek.) Ma lakásvásárlások esetében milliós négyzetméterárak vannak, és már egy közepes családi ház vásárlásakor is százmillióig kell tudni számolni. ☹ (Eszembe jut, amikor édesanyám mesélte, hogy hányan mentek tönkre a háborút követő infláció után, amikor egyik napról a másikra millpengőkben és billpengőkben kellett számolni.) Vagy vegyünk például a kerékpárt! Anno egy jó minőségű Csepel kerékpár ára 800–1000 forint volt. Ma egy „távolkeleti” gyártmányú egyszerű kerékpár is több mint százezer forint. Megint csak az „értékrendre” utalok. Ezer anno – az több mint százezer ma. És ez csak egy egyszerű bicikliről szól. ☹ Kérdezem én, csoda, hogy nem tudom felfogni ezeket az összegeket? ☹

Felfoghatatlan II.

Évenként megismétlődő „olvasmányaim” a „vagyonynyilatkozatok”. Háát, mit mondjak? Ezek „nagy” része szintén felfoghatatlan számomra. ☹ Elkezdem olvasni, aztán hamarosan abba is hagyom. Ezek pártállástól független „Írások”. „Mosolygok” magamban, mert ékes bizonyítékul szolgálnak például arra, hogy „A bevétel ebben az esetben elveszíti a közpénz jellegét és magánvagyonná alakul”. ☹

Elmélázom. Egy képviselő kap X forint fizetést havonta. (Természetesen közpénzből.) Ha beteszik valamilyen bizottságba vagy bizottságokba, akkor azért plusz „jövedelmet” kap a fizetésén felül. Csak merengek, hogy a fizetése „HAVI” fizetés. Abba már nem fér bele a bizottsági tagságban végzett munka külön bérezés nélkül? Olvasom: A ... vezetőjének 27 munkahelye van, közülük 26-tól kap fizetést, a 27.-nél a munkáját javadalmazás nélkül, úgymond társadalmi munkában végzi. (Milyen rendes!) Persze neki is CSAK 24 órából áll egy nap. Elképzelem, hogy a bányász Józsi bácsi megkapja a havi fizetését, aztán jegyeznék neki, hogy hány csille szemet termelt ki, amiért külön javadalmazást kapna. Továbbá a bányában töltött munkaidejével egy időben kuratóriumi tag is lenne pár kuratóriumban, melynek eredményeként a fizetésének többszörösét tudhatná magáénak. Mondjuk a kuratóriumi munkája az lenne, hogy két-három havonta megmutatná magát egy kis időre. Jééé! Kezdem érteni a felfoghatatlan jövedelmeket? Nem gondolnám! Ahhoz, hogy ilyen kuratóriumi megbízása legyen valakinek, általában politikailag „megbízhatónak” és a mindenkori „hatalom” emberének kell lennie. A kuratóriumi tagság természetesen szintén közpénz-kifizetőhely. Érteni vélem, a „napi” 8 órás képviselői elfoglaltság elég megterhelő lehet. Jó, jó, persze hogy tudom, kötetlen munkaidejük van, de a „polgári” életben a kötetlen munkaidő általában azt jelenti, hogy a napi nyolc óránál TÖBBET lehet (kell) melózni. Aztán

felettebb érdekes, legalábbis számomra, hogy egy-egy „megbízható” ember több kuratóriumnak és felügyelőbizottságnak is tagja, ha nem vezetője, és persze ezen feladatok még mind beleférnek a NAPI 24 órába. Jó, jó, ezt is „megértem”, de az összegeket továbbra sem tudom felfogni. ☺ Olvasom, hogy egy állami intézmény vezetője a 12 éves regnálása alatt „szinte” soha nem volt szabadságon, így most, amikor megvált a munkahelyétől, 122 millió forint szabadságmegváltásban részesült. Megint Pista bácsira gondolok, akivel minden év elején közölték, hogy január 31-éig ki kell vennie a szabadságát, különben elveszíti. Jah, és olyat, hogy szabadságmegváltás, felejtse el. Aztán megint csak olvasom, hogy „a vonatkozó törvény szerint, ha az érintettek (így a miniszterek, illetve az államtitkárok is) minimum három évig töltötték be a tisztségüket, akkor hat havi fizetésüknek megfelelő juttatást kapnak egy összegben, 15 napon belül. Ha valamelyikük ennél kevesebb ideig volt a posztján, akkor csak három havi juttatás illeti meg. Elmerengek azon, hogy mennyi az a „kevesebb ideig”? Mondjuk, ha valaki egy hónapig töltötte be a tisztségét, akkor három hónap „végkielégítést” – FÚJJ!!! – JUTTATÁST kap, mert végkielégítést csak a kisemberek kapnak, illetve nem kapnak! Merthogy végkielégítés csak akárhány év után jár, nem három év után! Én annyira odavagyok az ilyen „szabályokért”, melyek egyesekre vonatkoznak, kettesekre nem. (Persze azt nem tudom, miért van az, hogy mi, az egyszerű kisemberek, mind „kettesek” vagyunk! Nem is értem!) ☺ Persze tudom, hogy vannak „közalkalmazottak”, „köztisztviselők” és rájuk is más szabályok vonatkoznak... Én sajnos ezt sem értem! ☹

Sokat merengtem azon a „hülyeségen”, hogy hogyan lehetnek olyan „POLIHISZTOROK” a politikában, akik már 25-30 éve ott vannak a parlamentben. Jah, nem kell, hogy személyükben válasszák meg őket a választók, nekik biztos helyük van, nekik ott van a jól bevált LISTÁS HELY. Természetesen én nem tudom teljes mélységében értelmezni a LISTA fontosságát. Én csak az egyszerű önkormányzati választást látom közelebről. Ebben is feltűnnek az „örökös” listáról bejutók. Ez gondolkodtat el. A jelölő szervezet minden körzetben indít jelölteket, kikre a leadott szavazatokat (mint töredékszavazatokat) megkapják a LISTÁN indulók, mivel a jelölteket nem választották meg képviselőknek. Így aztán sűrűn előforduló eset, hogy a „képviselő” hosszú évek óta „képviselő”, bár soha nem választották meg őt. Ez biztosan „JÓ” dolog, ezt valószínűleg HOZZÁÉRTŐ, OKOS emberek találták ki, csak én nem tudom felfogni. Tegyük fel, hogy a választó megnéz egy bizonyos listát, és annak ismeretében szavaz: esetleg megtörténhet, hogy a listán 145.-ként szereplő jelölt a listán előtte állókat megelőzve bekerül a parlamentbe – ez kicsit érthetetlen! Akkor minek állítanak névsorokat a listára? ☺ Az persze kicsit „dehonesztál” (nagyon is, nem kicsit), ha ezektől a „politikusoktól” azt hallom, hogy minden hibáért, pontosabban MINDENÉRT vállalják a felelősséget. (Hiba az nem lehet!) Ugyanis nem értem, milyen felelősségről lehet szó? Vissza kell adniuk a tiszteletdíjaikat, fizetéseiket, költségtérítéseiket? Vagy netalántán legközelebb majd nem fogják megválasztani őket? KÖNYÖRGÖM! Őket eddig sem választották meg, csak LISTÁRÓL kerültek be! A személyében megválasztott képviselő felelőssége egyértelmű: ha olyat csinál, ami nem tetszik a választóinak, NEM VÁLASZTJÁK MEG ÚJRA!- (Bár ezen kívül milyen felelőssége van?)

Aztán olvastam valami olyat, hogy „Aki az elmúlt 16 évben a politika részese volt, azzal nem közösködünk!” Most meg éppen azt olvasom, hogy az előző kormány egyik magas rangú tisztviselője (helyettes államtitkár volt) most államtitkári kinevezést kapott, merthogy „szükség van a munkájára” – annak ellenére, hogy 2000 munkatársából 1600 fő tiltakozik (már 1700-nál is többen) a kinevezett államtitkár munkamódszerei miatt. Aztán kijelöltek

„régi-új” embereket igen fontos beosztásokba. Elmémbe visszhangzik: „Aki az elmúlt 16 évben a ...” Aztán olvasom tovább: „... kancelláriaminiszter felelős a magas rangú kormányzati pozíciókra pályázók politikai szempontú átvilágításáért. ... ellenőrzik, hogy a posztra pályázó személy semmilyen módon ne legyen köthető az előző rendszerhez.” Ne fordulhasson elő: hogy „*akik ki lettek rúgva az ajtón, visszamásszanak az ablakon!*” Minap olvasom a S... rt. igazgatósági tagságának a névsorát, amit abból az apropóból hoztak nyilvánosságra, hogy „leváltották” az elnök-vezérigazgatót és az összes igazgatósági tagot, akik államtitkárok és „egyéb” tisztséget betöltő személyek voltak, akik kis (nem is olyan kis) mellékjövedelemre voltak jogosultak eme „tisztségük” után. Na nem azért, mert felesleges vízfej ennyi tag (tudom, valószínűleg a törvény írja ezt elő), hanem mert most mások lesznek kinevezve és egy kis (nem is olyan kis) mellékjövedelemmel „megajándékozva”. ☺

Nem tehetek róla, de már megint a Bródy János zeneszáma jutott az eszembe: „... ezek ugyanazok.” ☺

Felfoghatatlan III.

Számomra ez is felfoghatatlan:

Hallgatom egy volt országgyűlési képviselő (meg volt pártelnök, meg miniszter, majd újra miniszter is volt) elmélkedését, hogy mennyire helytelen a képviselői mandátum 12 évre korlátozása, amivel akár egyet is tudnék érteni, HA NEM LISTÁRÓL KERÜL BE AZ ILLETŐ ÉVTIZEDEKEN KERESZTÜL. Tisztában vagyok azzal, hogy ő, egy nagy tudású, nálam sokkal okosabb ember. Elmagyarázza, hogy a képviselőség egy „szakma”, amit meg kell tanulni, és egy képviselőnek kell tíz-tizenöt év, mire beletanul a „szakmájába”. Értem! És addig? Tudatlanként csak fél munkát végez? Vagy ritmikusan nyomogatja a szavazógépet – a frakcióvezetője utasítása szerint? Elmondja, hogy a hibákból okulva lesznek „JÓ” képviselők. Megkérdem: A hibáik ideje alatt teljes tiszteletdíjat kapnak? Értem én, illetve érteni vélem, hogy a képviselőség egy szakma, azt is meg kell tanulni. Anélkül, hogy a legkisebb párhuzamot akarnék vonni például egy szakmunkás és egy képviselő között, elmesélem, hogy egy egyszerű szakmunkás HÁROM évig tanulja a szakmáját pár forintos ösztöndíjjal „kitömött” zsebekkel, és utána is KEZDŐ szakmunkás fizetést fog CSAK kapni, míg kellő gyakorlatra nem tesz szert. De hasonlíthatom egy orvoshoz is (a képviselőt), aki sok év egyetem után, KEZDŐ orvosként fityingekért fog dolgozni, és persze nem napi nyolc órát (hanem jóval többet), és a munkáját nagyfokú, TÉNYLEGES felelősséggel kell végeznie! Példaként említem a mérnököket, akik szintén KEZDŐ fizetéssel kezdenek, ami csak töredéke egy szakmai múlttal rendelkező mérnök fizetésének; Vagy a képviselősége elején, csak a fizetése 20 százalékát, majd később 30 százalékát, (és így tovább, mert hogy még CSAK „tanulja a szakmát?” (Jah, tudom, hogy hülye vagyok!) Hosszan sorolhatnék még példákat, de nem akarok túlzásba esni. Ám a felsoroltakkal és a fel nem soroltakkal szemben egy országgyűlési képviselő már az első hónapban úgymond TELJES fizetést kap. Persze ő MINDENÉRT VÁLLALJA A FELELŐSSÉGET. (Csak tudnám, hogy milyen felelősséget? A válasz: „a POLITIKAI felelősséget.” Most már csak arra vágyom, hogy valaki felvilágosítson, ez mit jelent!) Az autószerelő, aki mondjuk hibázik, például: nem rendesen húzza meg a kerékcsavart, és ebből baleset származik, VALÓBAN VÁLLALNIA KELL A FELELŐSSÉGET! A képviselő pedig, mint említettem, újra képviselő lesz a LISTÁRÓL.

Aztán elmerengtem ezen a volt képviselőn (aki ma is mondja a TUTIT, volt párttag, aztán volt másmilyen párt tagja, volt miniszter, volt pártelnök és ki tudja, még mi...), aki az elmúlt években elég sokszor hibázott, de MÉG MINDIG MEGMONDÓ EMBER! Jah, és valószínűleg ő is vállalta a hibáiért a felelősséget, de a példa szerint az első ciklusában egyénileg megválasztott képviselő volt, aztán már ő is a BIZTOS listán bekerülő képviselő lett, és mint említettem, még mindig megmondóember. Persze sajnos többen vannak ilyenek. Volt pártelnök (alapítója egy pártnak), és mint mondtam, vannak még jópáran ilyen „megmondóemberek”. ☹️ Továbbgondolva a dolgokat, nem értem, hogy miért is hívják meg ezeket az embereket ilyen meg olyan tévékhöz? Harminc éve „megmondóemberek”. Miért is kell még mindig őket hallgatnunk? Igen, tudom, nem kötelező meghallgatni őket, DE...!

Nem tudom megállni, hogy ne „felfoghatatlankodjam” egy picikét a felfoghatatlan „celebdivatról”. Amikor olvasom, hogy egy „celeb” női táska 110-150 millió forintba kerül, merthogy krokodilbőrből van, meg akárhány briliánskő ékesíti. Persze ne legyek igazságtalan, olvastam sok milliós férfi táskáról is, meg százezres férfi pólóról. (Minap olvasok, a „legújabb celebdivat” szerinti női cipőről, ami igazából csak egy pántokkal a lábra rögzített CIPŐ SAROK, ami szabadon hagyja a talpat, potom 500 000 ezer forintér!) ☺️ Megint csak hangsúlyoznám, nem irigylem senkitől a cuccát! Csak elmélkedem, ha én nyertem volna meg azt a bizonyos HÉTVÉGI LOTTÓ-NYEREMÉNYCUNAMIT ☺️, az én értékrendembe akkor sem férne bele az ilyen „kiegészítő” – a fentebb vázolt okoknál fogva! ☺️ Tudom, most ismétlem magamat: Édesanyám adott tíz forintot, hogy vigyek neki egy kiló kristálycukrot, amikor is a cukor ára már huszonegy forint volt. Amikor említettem neki, hogy a cukor már a duplájába kerül annak, amire ő emlékszik, közölte: „Akkor csak fél kilót hozzá!” Csoda, ha az én értékrendem nagyon hasonló az édesanyáméhoz? ☺️

Minap vettem egy kisebb görögdiinnyét. Félbevágtam, az egyik felét becsomagoltam és betettem a hűtőbe. A másik felét felszeleteltem, feltettem egy tálcára, kényelembe helyeztem magamat, és nekiálltam a dinnyének. Elöntöttek az emlékek. ☺️ Gyerekkorunkban édesanyám, ha hozott haza dinnyét, mindhármunknak (három vásott fiúgyermekének) vágott egy-egy szeletet. Akkoriban nem késsel aprítottuk fel a nekünk levágott dinnyeszeletet, hanem haraptuk. Mint egy szájharmonikát, kezeltük a dinnyét. ☺️ Hát, igen, meg kellett utána mosakodni ☺️, de addig nem hagytuk abba a „szájharmonikázást”, míg ki nem rágtuk a dinnyeszelet összes pirosát. Szomorúan gondolok erre, ha látok egy késsel „faragott” dinnyeszeletet, ujjnyi vastag piros résszel landolni a szemetesbe. Mi tagadás, ilyenkor elszörnyülködöm. Igen, tudom, hülye vagyok, de ez is egy apró kis adalék az „értékrendhez.” ☺️

Na kérem, ennyit „merengtem” ismét a „FELFOGHATATLANRÓL!” ☺️ Persze tisztában vagyok vele, hogy most megint „piszkosmocskosjúdeóbolszvikliberálposztkommunistasorosbérénc” + még nem is tudom mi minden leszek (egy-két mondat miatt még fideszesnek is ki leszek kiáltva), kiegészítve a NEM NEMZETI OLDALI jelzővel is, de ezen már csak röhögni tudok! ☺️

„Felfoghatatlan” III.

Be szeretném jelenteni, hogy nem vagyok teljesen örült, lásd fentebb a római négyest! Sőt, tisztában vagyok a római számok írásának a szabályaival, DE ezek a szabályok az ÓRÁSOKRA nem vonatkoznak! ☺ – Mert:

Az első számú legenda szerint: A 14. században egy órásmeister elkészítette V. Károly francia királynak az első mechanikus órát, amelyen a római négyes helyesen, IV-esként szerepelt. A király ráförmedt a mesterre, hogy a négyest IIII-ként kell írni. Amikor az óra jelezte, hogy a szabályok szerint a IV a helyes, a király így felelt: „*A király soha nem téved!*” Az órásmasternek át kellett alakítania a számlapot, és a kollégái szolidaritásból átvették ezt a formát.

A második számú „legenda szerint”: Egy király órása a királynak készített óra számlapján négy vonallal jelölte a római négyes számot, amiért kivégezték! Ennek emlékére a „hagyományörző” óraszámok-készítők AZÉRT IS NÉGY VONÁSSAL jelzik a római számokkal készült óraszámok a négyes számot. Szóval nekünk szabad így jelezni a négyest. ☺

Na, most már jöhet az újabb „felfoghatatlankodásos” morgolódásom. Azt nem ígérem, hogy ezután biztosan nem fogok „felfoghatatlankodni”, de megpróbálom magamat visszafogni. ☺

Szóval olvasom, hogy az „Az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) kimondta, hogy az Országgyűlés elnöke jogtalanul és a véleménynyilvánítás szabadságát megsértve szabott ki sokmilliós parlamenti büntetést.” (Sokakra sokmilliós büntetést.) Tudom, nem hiszik el, de nem a politikai részével foglalkozom, mert NIX politizálás! Az indoklásban megemlítik a „véleményszabadságot”, valamint „a büntetés aránytalanságát.”

Még csak nem is ezzel foglalkozom, pedig ... A politikus „FELELŐSSÉGÉT” firtatom. Már többször feltettem a kérdést, hogyan vállal felelősséget egy politikus? Jelen esetben a „jogtalanságot” elkövető személynek kell visszafizetnie a jogtalanul kirótt büntetéseket? Biztosan nem! Elnézést kell kérnie a „sértettektől?” Az biztos nem fog előfordulni, mert bírósági ítélet ide, bírósági ítélet oda, a politikus (minden politikus) – mint köztudott – TÉVEDHETETLEN, és mint ilyen, még csak nem is hibázhat. Ha még megvan az a bizonyos „büntetéspénz”, egyszerű a dolog, visszafizetik. Ha a „központi költségvetésbe folyt be a pénz, szintén egyszerű a helyzet, onnét fizetik vissza. Csak magamban elmélkedem: Ki fogja fizetni a KAMATOT? Gondolom én, ha egyszer VÁLLALJA A TETTEIÉRT A FELELŐSSÉGET, a kamatokat annak a bizonyos országgyűlési elnöknek kellene kifizetnie, akkor volna igazából FELELŐSSÉGE! Ja, persze hogy tudom, hogy hülye vagyok, ha ilyet képzelek. ☺

Továbbgondolva az előzőket, ha az a bizonyos volt országgyűlési elnök úgy döntene, hogy beül a parlamentbe, LISTÁRÓL minden további nélkül megethetné! Politikai felelősség ide, politikai felelősség oda, a LISTA mindenképp felett! ☺

Persze az is lehet, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróság bírói, nem értenek a joghoz, és volt Országgyűlés elnökének TERMÉSZETESEN IGAZA VAN! ☺

Napfényaszaló

Az úgy kezdődött, hogy a reggeli teafőzés előkészületei alkalmával a teafűtartóba a szokásos zöldteakeverékem duplája dőlt bele, és minthogy a teafűtartó vizes volt, nem tudtam visszaönteni belőle a teát a tárolódobozba. Valószínűleg a tömény tea hatására jött elő a milliommossá válásom programjának a víziója. ☺

Ahogy elaludtam, máris elkezdődött a tervezés. Meguntam a kisstílű lúzer életet, kitaláltam egy zseniális találmányt, amivel biztosan meggazdagodom, A NAPFÉNYASZALÓT. Persze mély álmaimban mindig előjön a kötekedő és vitatkozó énem. Ezt sajnos nem tudom elkerülni, de ezzel együtt kell élnem a milliommossá válásom érdekében. Mielőtt nyilvánosságra hoznám a találmányt, természetesen az odavezető útról elmélkedem. – Persze, elmélkedsz. Már az eleje sem jó! – Mert, mi a baj vele, ha már kötözködni kezdte? – beszélgetek a kötözködő énnemmel. – Már ott hibázol, hogy a saját találmányodról beszélsz. – Mert? – Kell találni egy nagyon befolyásos személyt, és az ő nevére kell bejegyeztetni a Találmányi Hivatalban a találmányt. – Ez miért is lenne jó neked? – Mert kitalálhatsz te akármilyen tökéletes találmányt, te nem fogsz tudni pénzt csinálni belőle. Ahhoz kellenek a „fontos” elvtársak. De én azért vagyok itt, hogy megtanítsalak a dolgok „rendjére.” Mondd a találmány lényegét! – Nem akarom dicsérni magamat, de zseniális. – Ne ajnározd magadat, mond a lényegét! – Kitaláltam, hogy pár tükör segítségével egy helyiségbe irányítom a napfényt, ahol egy rezsóval – amit a napsugarakkal nagyítók segítségével fűtenék – a bejövő napfény nedvességtartalmát teljesen elpárologtatom, így hatalmas mennyiségű napfényt és hőenergiát tudnék aszalással tartósítani, azaz télre eltenni. Nem kellene a fűtéssel bajlódni, az ember elővenne egy darab aszalt napfényt, és kész. Ennyi a lényege! – Na látod, szerencse, hogy itt vagyok neked. Ez nem így működik. Először is kell egy tükörkészítő céget csinálni. – Ne hülyéskedj, egyszerű tükrök kellenek csak! – Nem érted a lényegét! Mondom, kell egy Tükörkészítő Rt., ahol nagyon drága pénzért állítják elő a tükröket. Ehhez lehet igényelni állami támogatást, sőt uniós pénzekre is szert lehet tenni, csak jól meg kell fizetni a pályázatírókat. Tudhatnád, nagy pénz, nagy biznisz, többet lehet lenyúlni, ha jelentősen túlárazzuk a dolgot. Kis ösztönző pénz ide, kis részesedés oda, és nagy pénzeket lehet leakasztani ezzel a találmánnyal, ami ugyan nem lesz a tiéd, de azért egy kisebb összeget te is kapsz majd, hogy ne érezd magad kirekesztve. – Megijesztesz! Így nem egy olcsó, mindenki által fillérekként elkészíthető napfényaszaló lesz, hanem egy kevesek által használható, drága pénzért elkészített napfényaszaló. – Jó, jó, igaz, de gondolj csak bele, hányan meg fognak tudni ezen gazdagodni? – Én is gazdag leszek? Bevallom, elképzelni sem tudom, milyen gazdagnak lenni! – Ja, azért abba ne nagyon éld bele magadat! Egy ilyet kitalálni nem nagy ügy! Kivitelezni, sok bennfentest gazdaggá tenni, az igen, az komoly munka!

Ordibálásomra ébredtem: „– Nem akarok feltaláló lenni!” Teljesen megizzadtam. Nekem még álmomban sem sikerül meggazdagodnom! ☺

Védelem?

Olvastam anno egy „nyilatkozatban”: „Mi védjük meg Európában a kereszténységet.”

Újfent olvasom: „XIV. Leó pápának világos elképzelése van az európai társadalomról, különösen a jóléti társadalomról, és arról az Európai Unióról is, amely épp e napokban lépteti életbe az új migrációs paktumot. A paktum egyes területeken nem tartja eléggé szem előtt a

katolikus egyház társadalmi tanításának néhány elvét, amely minden egyes ember méltóságát hangsúlyozza.”

Bevallom, elbizonytalanodtam! Végiggondoltam az elmúlt idők „jelszavait.” Elkezdtem rettegni. Volt már rá példa, hogy „valakik”, (kik állítólag a kereszténységet védik Európában) mindenféle alázó jelzővel illették az előző pápát – Ferenc pápát. Most újra ez következik? Az eddigi „Ments meg uram minket XY-tól!” kiegészül majd Leó pápa nevével, mert róla is kiderítik, hogy „migránspárti”, és mint ilyen, a nemzeti oldal ellensége? Akkor hogy is van ez? Még a pápától is mi fogjuk megvédeni Európa kereszténységét? Azért az már nem lesz semmi!

Tisztelet

Először gyerekkoromban találkoztam ezzel a mondattal a bibliával kapcsolatban: „Tiszteld atyádat és anyádat! ...”. Akkor még nem igazából fogtuk fel ennek a mondatnak az igazi értelmét. Az természetes volt, hogy tiszteljük a szüleinket. Pontosabban nem így fogalmaztunk volna, inkább úgy, hogy szeretjük a szüleinket. Példaképeink voltak, és ebbe természetesen beletartozott a tisztelet is, még ha ezt nem is éreztük teljesen át. Aztán ahogy „öregedtem”, változott a tisztelet fogalma. Már nem járt olyan automatikusan a „tisztelet.” Rendben van az „ártatlansági vélelem mindenkit megillet” alapon, hogy egy ismeretlen emberrel szemben természetesen létezik egy „alaptisztelet”, DE ez nem az „igazi tisztelet”. Én úgy vélem, az igazi tiszteletet ki kell érdemelni. Tudok tisztelni embereket a cselekedeteik alapján, az elveik, az életvitelük és még sok-sok dolog miatt, amit most nem sorolok fel. De, mint mondtam, a tiszteletet ki kell érdemelni. Az igazi tisztelet nem jár automatikusan. Visszagondolok ifjú korom tanáira, általános iskolai tanítóimra. Volt közöttük sok, akiket nagyon tiszteltünk. Tudtuk tisztelni legendás igazságosságáért, bár nagyon szigorú volt. Mint mondtam, a tisztelet nem automatikusan volt jelen, azt az említett pedagógus kiérdemelte. Mi sem voltunk jó gyerekek. Mind a mai napig emlegetem egyik MTH-s tanárunkat, aki amint bejött az osztályterembe és leült az asztalához, az osztály elcsendesedett. Ha mégis maradt egy két renitenskedő tanuló, aki tovább beszélgetett, akkor a tanár kivárta, míg a többiek szóltak rá, hogy vessen véget a beszélgetésnek. A legerősebb fegyelmezése az volt, hogy ceruzája végével megkocogtatta az asztalát. Csend lett! Tiszteltük. ... A munkatársak gerinccessége is tiszteletet érdemelt. Az a főnök, aki kiállt a dolgozói mellett, tiszteletet érdemelt és kapott is. Szóval, sok-sok dolog miatt lehetett, lehet tisztelni valakit, de mint az elején említettem, az igazi tiszteletet ki kell érdemelni, az nem egy beosztásnak szól, hanem a beosztásban tevékenykedő EMBER CSELEKEDETEINEK! ☺

Innen már nem is folytatom, mert még párhuzamot kezdenék vonni az általam tisztelték és azok között, akiket már NEM tudok se tisztelni, se becsülni. ☹

Beszélgetés II.

Beszélgettem egy honfitársammal.

Sok mindenről szó esett a beszélgetésünk során, többek között a külföldön élő, akár kettős állampolgárok szavazati jogáról is. Beszélgetőpartnerem elmondta, hogy a VILÁGON sok

helyen így meg úgy van, amire én csak azt tudtam felhozni, hogy NÁLUNK miért kell így lennie. Elmesélte, hogy Svájc egyik magas rangú bírójának is az én véleményemhez hasonló az álláspontja. (Megnyugodtam, lehet, hogy nem vagyok teljesen hülye! 😊) Aztán a listás szavazásról beszélgettünk, majd szóba került az amerikai választási rendszer is. Nem tudom, de nekem vannak fenntartásaim azzal a választási rendszerrel szemben, melyben a két utolsó elnököt meg tudták választani! 😊 Persze nem mintha bele szeretnék szólni az amerikaiak választási módszereibe, de a VÉGEREDMÉNYT illetően azért lehet véleményem! 😊

Aztán szó esett még különböző hírekről. Kissé furcsállottam bizonyos híreket, és megkérdeztem tőle, honnan veszi az értesüléseit? Mentségére mondva, megnevezte a „hírforrását!” Még aznap este igénybe vettem az internetes keresőket. Keresésemre, hogy mely hírportáloknak hány elbukott sajtópere volt az elmúlt egy évben, a beszélgetőtársam által említett „hírportálról” meglepő adatot kaptam. Az első helyet egy „napilap” érdemelte ki, 18 elbukott sajtóperrel, míg az általa említett portál (12-ből) 9 elbukott sajtóperrel a második helyet „vívta ki” magának. Így már kezdem érteni kedves ismerősöm egyes témákban kialakított véleményét. Számomra nem gond, hogy sok dologban más véleményen vagyunk. Álláspontom szerint egy-egy dologról lehet több vagy kevesebb információnk, illetve az információink lehetnek pontosak vagy pontatlanok. Kikértem hát a 2025. évre az első tíz sajtóhelyreigazítási pert veszítő hírportál listáját. Az általam használt hírportálok nem szerepelnek az első tíz peresztes között. Természetesen ezen statisztikák nem az én statisztikáim, ezeket Magyarországon a Fővárosi Törvényszék adatai alapján állították össze. 😊

Tényleg el tudom fogadni, ha valaki másként lát bizonyos dolgokat. Amit nem tudok elfogadni, az a fanatizmus. A fanatikus ember csak a dogmaiban gondolkodik. A napokban, egy másik beszélgetés alkalmával, egy bizonyos személyről elmélkedtünk. – De mégiscsak olimpiai bajnok! – próbált győzködni beszélgetőpartnerem. – Igaz, csapatban! – Nem, egyéniben is! Ránéztem. – Miért biztos ebben? Ez egyszerű ténykérdés! Előkapta az „okostelefonját” és keresgélni kezdett rajta. (Ma már úgy látszik, az okostelefonok a „lexikonok.”) 😊 – Igaz! Egyéniben országos bajnok. Kissé mosolyogva néztem rá. 😊 – Nevetve mondta: – Jól van, na! Maga győzött! – Nem győztem! Csak én ezt a témát már alaposan végigjártam, és örülök, hogy nem kell tovább győzködnöm. 😊

... nyalások!

Tudom, most is ismétlem magamat: „Maria Corina Machadó odaadta a Nobel-békedíját Donald Trumpnak.” Bevallom ezen még csak mosolyogtam, bár megfordult a fejemben egy kérdés: Vajon mit remélt a hölgy ettől a „gesztusától?” Hogy Trump cserébe majd őt segíti hatalomra?

Persze tudom, még sok „esetre” került sor, de azok nem érték el az ingerküszöbömet. 😊 Ám most, amikor a labdarúgó világbajnokság folyik, egy „új hír” már vigyorgásra késztetett.

Trump ÚJ KITÜNTETÉST kapott. Szó szerint újat: FIFA BÉKEDÍJAT. Nem sorolom az „okokat”, mert nem szeretném, hogy halálra nevesse magát bárki azok olvasásán. 😊 „Kiderült, hogy Gianni Infantino elnök anélkül hozta létre a díjat és adta át Donald Trumpnak, hogy arról előzetesen hivatalosan egyeztetett vagy tájékoztatta volna a szervezet döntéshozó

szervét, a FIFA Tanácsot.” ☹️ Nem is tudom! Öt-hat éves gyerekek jutnak az eszembe. ☹️ Ezennel ünnepélyesen elnézést kérek az öt-hat éves gyerekektől, ők szerintem okosabbak, és még nem ...nyalók! Persze nem szólnék egy szót sem, ha nem két olyan emberről volna szó, mint az Egyesült Államok elnökéről meg egy „nagy nemzetközi szervezet” vezetőjéről. Nem tudom, mit is mondjak, hogy még ezen a szinten is ilyen „gyermekded” dolgok történnek? Hogy mit gondolok, azt tudom, de ellene vagyok a csúnya beszédnek. ☹️ Olvasom Gianni Infantino „indoklását”, de azt már nem is kommentelem, mert az végképp röhejes lenne. Aztán olvasom, ki mindenki „tiltakozik” Gianni Infantino elnök eme lépése miatt. És? Ez kit érdekel? Trumpot? Őt semmi nem zavarja, csak ha valaki ellentmond neki. ☹️ Gianni Infantino elnököt? Őt sem zavarja a tiltakozás, mert újra meg fogják választani, mert a labdarúgásból örült nagy pénzek mennek a FIFÁHOZ, amiből körbe tudja venni magát olyan emberekkel, akik az újbóli megválasztásának a letéteményesei. (Hogy ez a módszer miért is annyira ismerős?) Szóval valamiért az az érzés kavarg bennem, hogy egy bizonyos beosztáson felül bármit megtehetnek, mert körbe vannak véve ... nyalókkal, akik az érdekeik érdekében, mindent megtesznek e „nagyon fontos elvtársak” védelmében! ☹️ Olvasom továbbá: „A Fehér Házban tartott sajtótájékoztatóján ismerte el Donald Trump amerikai elnök, hogy személyesen ő kérte Gianni Infantinót, a FIFA vezetőjét, hogy vizsgálja felül az amerikai válogatott sztárcsatárának, Folarin Balogunnak kiosztott piros lapos és egymeccses eltiltásról szóló döntést.” „– Szerintem nem volt szabálytalanság!” – mondta Trump. És JÉÉÉÉÉ, visszavonták az eltiltást!

Persze azért akadnak kisebb hibák más történetekben is. Azt mondanám, „kilóg a lóláb”, például amikor egy „nagyon jó barátom” már nem lett „annyira fontos ember”, akkor már csak a „jó barátom VOLT” mondattal zárult a ... lásd, mint fent! ☹️

Egyre többször merül fel az elmémbe, hogy egyre közelebb kerül a valóság, a Mike Judge „Hülyék Paradicsoma” című sci-fi-vígjátékában megálmodott fantasztikumához! ☹️

„Filozófia” – vagy pusztán hülyeségek

Kor: (aztán a KÓR) ☹️

– A kisbabát a gólya hozza.

– A kisbaba úgy születik, hogy „egy nagy élvezethez”, sok-sok X és Y kromoszómát adnak. Ha az X kromoszómából van több, fiú baba lesz, ha az Y kromoszómából van több, kislány lesz.

– Hogy a kisbaba hogy születik? Háát nem is tudom, ha jól emlékszem, a gólya hozza. ☹️

– A reggel úgy készül, hogy a sötétséghez sok fényt adnak. A nappal úgy készül, hogy a sötétséget teljesen kivonjuk, csak a fényt hagyjuk meg. Az este úgy készül, hogy a fényhez egyre több sötétséget adunk. Az éjszaka meg úgy készül, hogy elzárjuk a fényt, és csak a sötétséget tartjuk meg. ☹️

– A sok semmi, az már valami nem? ☹️

Érdekes filozófiai tétel: Orbán, tevékenykedését árvizek kísérték, Magyar aszályal kezdte a munkáját. ☹

Ha nagyon éhes vagy,

Ez nem recept! ☺ Csak ha nagyon éhes vagy, és gyorsan akarsz kaját csinálni, egy tipp: Végý három közepes fej hagymát (vagy két nagyobb, vagy négy kisebb ☺), vágd apró kockákra. Egy éles késsel szeletelj fel kb. 10 dekányi sonkát vékony szeletekre, majd vágd 10-20 mm-es kockákra a vékony szeleteket, öntsd rá az olajon üvegesre pirított hagymára, és süsd tovább, míg jól össze nem sülnek. Aztán végý négy közepes krumplit (vagy három nagyobb, vagy öt kisebb ☺). (Ha sok időd van, főzd meg egybe a krumplikat, könnyebb meghámozni a főtt krumplit, vagy menj el vendéglőbe, ha sok pénzed van. ☺) Ha nincs sok időd, vagy esetleg (pénzed), hámozd meg, vágd négy hasábra, aztán szeleteld fel 2-3 mm-es szeletekre. Tedd egy lábosba, önts rá vizet, hogy elbukjon, és tegyél rá sót. Figyelj, ha jódozott sót használsz, ne tegyél rá fedőt főzés közben, mert ..., szóval nem untatlak a leírással, hogy miért ne, DE NE. ☺ Ha megfőtt (hat-nyolc perc, ha szeletelve főzöd), öntsd le róla a vizet, és öntsd rá a megpirult hagymás sonkára. Ha nagyon éhes vagy is, öntsd ki a készítményedet egy tányérra (merthogy tányérról ízletesebb enni)! ☺ Fogj egy villát, ... Jó étvágyat a művedhez! ☺

Csak megerősíteni szeretném, ez nem szakácskönyvrecept, csak egy gyors kaja tipp! ☺

„Szeretem a focit”

Volt egy időszak (szerencsére elmúlt), amikor szlogenné vált a mondat, hogy „Én szeretem a focit.” – de most nem erről szeretnék irkafirkálni. ☺ Bevallom, gyerekkorunkban mi állandóan fejlődmeccseket tartottunk, nagyon ritkán fociztunk. Általános iskolás koromban a mi iskolánkban megszakítás nélkül zajlott a kézilabdabajnokság. A húszperces szünetben folyt a bajnokság az ötödikesektől a nyolcadikosokig. ☺ A mi iskolánkban csupán erre volt hely, a focizáshoz szükséges tér hiányzott.

Amiért polemizálok, az a most folyó labdarúgó-világbaajnokság. Bevallom, nem nézem. Elfogadom, hogy sokan nagyon szeretik, de nekem durva. Egyesek szerint lehet ezt a „játékot” kulturáltan is játszani – szerintem nem! ☹ Megint a „manon” világra utalnék. Hatalmas pénzüsszegek uralják ezt a „sportot” (is), ami egyetlen sportnak sem tesz jót, így ennek SEM. Itt egy-egy „győztes meccs” sok pénzt jelent mindenkinek, aki részt vesz benne. Rendkívül ritkán, csupán véletlenül láttam pár percnyi közvetítést. Ilyenkor hihetetlen látvány fogadott. Fanatizált tömegek négy-öt éves kortól az idősekig bezárólag magukból kifordulva „üvöltöztek”. Ha belegondolok a hazai bajnokságba, az ott „futballozó” játékosok és az átlagkeresők fizetése közötti jelentős különbségekbe, az kifejezetten lehangoló. Legalábbis számomra. ☹

Irkafirkáim között sok az „anyagi” jellegű morgolódás, pedig bizton állítom, nem vagyok anyagi, csupán az igazságérzetem miatt teszem szóvá ezeket a problémákat. ☺ Megint csak a „manon” hatalmára utalok. Agyonverik egymást a „küzdősportokban” – miért?

Természetesen a pénzért. De elég csak arra gondolni, hogy már nincs is igazán olyan sport, amit ne a pénz, a pénzdíj uralna. Érteni vélem, hogy ezeket az eredményeket már nem lehet heti két-három egyszerű edzéssel elérni. Ha naponta több órát kell dolgozni, edzeni, az munka mellett nem végezhető, tehát már „főfoglalkozásuként” teszi a sportoló, amiért fizetést kap. Ehhez pénz kell, nem is kevés. Ezekhez a sportolókhöz kisegítő személyzet is kell: edzők, manegerek, intézők; hely, ahol edzeni lehet; szállítójárművek a mérkőzésre utazáshoz – hogy csak a legláthatóbb dolgokat említsem. Valamiért a római cirkusz képe ötlík fel bennem – „Cirkuszt, kenyeret?” Már a futóversenyek is „pénzdíjasok” lesznek? (Nem, mert már azok!)

Na kérem, tudom, hogy kapok majd a KÉPEMRE A „FOCI” miatt, de a magukból kikelt „drukkerek” látványa ezt hozta ki belőlem! ☺

Persze továbbgondolva a dolgokat, soha nem értettem meg, hogy amikor a futballválogatottunk játszik X válogatott ellen, és mondjuk egy góllal nyer, rögtön megy a vigadalom: „MEGVAN AZ ÚJ ARANYCSAPAT!” Aztán jön egy teljesen amatőrökből álló válogatott, és ellenünk egy góllal győz, amire kitör a „nemzeti apokalipszis”. Olyan nem fordulhat elő, hogy aznap az ellenfél kifogott egy jó napot, és játékosai jobbak voltak nálunk? Nem értem! Ezt sem! ☺

Karbonlábnyom

Előző nemkönyvemben panaszkodtam a környezetvédelem álságos állapotáról. Most meg olvasom, hogy a labdarúgó-világ bajnokság kapcsán tanulmányok jelentek meg a torna során fellépő „KARBONLÁB NYOMRÓL”.

„A becslések szerint minden idők legnagyobb karbonlábnyomú sporteseménye lehet az amerikai–kanadai–mexikói közös rendezésű labdarúgó-világ bajnokság.” A tanulmány sok dolgot taglal. Például a „kibocsátások döntő része a repülésre épülő logisztikából származik, mivel a 16 rendező várost sok esetben több ezer kilométer választja el egymástól.” A tanulmány részletezi a környezetszennyezés mértékét is. „Egyetlen meccs teljes karbonlábnyoma az utazásokkal együtt akár 72 ezer tonna szén-dioxid-egyenérték is lehet, a teljes világ bajnokság kibocsátását pedig körülbelül 9 millió tonnára becsülik.” Külön pikantériája a dolognak, hogy a FIFA 2040-re klímasemlegességet ígér. Még nagyobb pikantériája a dolognak, hogy „Gianni Infantino FIFA-elnök szinte minden mérkőzésen ott van, a világ bajnokság első két hetében közel harmincszor repült.” A tanulmány számításai szerint a repkedéseivel egymaga 78 ember átlagos éves légi utazásának megfelelő karbonlábnyomot hagyott. Megint a demagóg énem kiabálja, hogy a Bözsi nénit meg mélységesen elítélik, amiért eltüzel a kályhájában esetleg egy évben egyszer, egy rossz fél pár papucsot.

Az elemzés megállapítja, „Az UEFA és az ENSZ már indított fenntarthatósági programokat, létrehozott karbonlábnyom-kalkulátorokat, valamint stadionkorszerűsítési pályázatokat hirdetett.” Persze lehet ilyen szép dolgokat tervezni, meg nyilatkozgatni, DE a valóság, mint látjuk, nem ez. A dilemmám még mindig az, hogy a PÉNZ mindenekfelett, és nem érdekes a környezet, ha a pénzről van szó.

Véget ért a VB! Már is jönnek a tervek. Már a 48 induló is sok volt, de már arra összpontosítanak, hogy a következő VB-n már 64 induló legyen. Hát kérem, a biznisz az

biznisz! ☹️ Több csapat, több helyszín, még több utazás a helyszínek között. Persze – természetesen – még nagyobb környezetszennyezés. De, mint említettem, az üzlet mindennek felett! ☹️

„Nagyon örülök!” ☹️ Már nem csak a Földet, nem csak az űrt, már a Holdat is tönkretesszük! „A Holdba csapódhat egy SpaceX Falcon 9 hordozórakéta levált felső része augusztus elején.” A lényeg, hogy Elon Musk vagyona ismét gyarapodjon! ☹️ Sajnos javítanom kell az irkafirkámat, már nem a Holdba csapódhat az igaz hír, hanem be is CSAPÓDOTT. Hajrá környezetvédelem!

Nem tudtam hová tenni a következő hírt. 😊:

„Egy tanulmány szerint, ha az Egyesült Királyság a tojástermelésben teljesen átállna az ökológiai szabadtartású modellre, az 2 316 000 tonna szén-dioxidnak megfelelő üvegházhatásúgáz-kibocsátással járhatna, míg egy teljes egészében ketreces rendszerben a kibocsátás 1 184 000 tonna szén-dioxid lenne.

Ennek az az oka, hogy az ökológiai szabadtartású rendszerekben ugyanannyi tojás előállításához több tyúkra van szükség, mivel a ketrecben élő madarak általában hatékonyabban termelnek.”

Én meg még csak ott tartok, hogy melyik volt előbb, a tyúk, vagy a tojás! 😊

Ünnepnap

Egyszer már irkafirkáltam róla, hogy az unokáimat így a sulis befejezése után – meghívom egy ebédre a jó bizonyítványt megünnepelni. 😊 Igazából nekem ez jóval nagyobb öröm, mint nekik; nekem ÜNNEPNAP! (Persze azért ők is örülnek). 😊 Frissen, fiatalosan indultam, aztán a beszélgetések hallatán éveket öregedtem. 😊 Onnantól kezdve hallgattam a beszélgetést. Voltak szavak, amiket hallani hallottam ugyan, de hogy mit jelentenek, arról fogalmam sem volt, és nem is jöttem rá! 😊 Ők sem találkoznak túl sűrűn, így élménybeszámolókat tartottak egymásnak a sulijukról, a szórakozásaikról, hobbijaikról.

A nagyobbik leányunokám egyetemista, ő ajánlotta az One Piecet, valami kalózos film, vagy játék – ezt nem sikerült megfejtennem. 😊 Ők persze ismerték, és nagy nevetések közepette jól kibeszélték. 😊 A kisebbik fiú unokám, a NARUTOT, valami sárga, tüskéshajú fiú főszereplésével menő filmet vagy játékot (ezt sem tudom) emlegette, ők ezt is ismerték, és ugyancsak nagy nevetgélések mellett beszélték meg. Ismét öregedtem vagy tíz évet. 😊 Aztán jött a kisebbik leányunokám, akiről azon kívül, hogy nagyon jó tanuló, mint a másik két unokám is, szeret és TUD is rajzolni! 😊 Ő a The Summer Hikari Died nevű valamiről beszélt. 😊 Találkozókat is szerveznek, amire egyszer elment az unokám is egy barátnőjével. Hogy stílusosak legyenek, beöltöztek a rajzok szerint, és nagy sikerük volt. 😊 Bevallom, olvadoztam, hogy milyen fantasztikus unokáim vannak. 😊 Ezzel egy időben, meg minden szó után egyre öregebb lettem. 😊 Egyre vidámabb és egyre öregebb. Persze a vidámság a fontos! Mivel nagyon mértéktartó gyerekek, alig bírtam rábeszélni őket egy fagyira az ebéd után! 😊

Már várom a következő évfáradó utáni bizonyítványosztást! ☺ Addig is megpróbálom pótolni a hiányosságaimat, és közelebből megismerni a fent említett valamiket! ☺ Jah, és elmagyarázták: Papa, ezek az ANIME nevek. Most megyek utánanézek, mi is az az ANIME! ☺

Hóó, most már, hogy utánanéztam, tudom! ☺ Máris kezdek visszafiatalodni! ☺ Az anime a Japánban készült animációs filmek és sorozatok gyűjtőneve. Korosztályos, tehát kicsiknek, nagyoknak, felnőtteknek készült rajzfilmekről beszélünk. Hááát, én azért sokkal jobban szeretem a magyar rajzfilmeket. ☺ Na kérem, ez az ízlés meg a korosztályos különbség! ☺

Befőzési recept?

Hallgatok egy befőzési receptet. Éppen sárgabaracklekvár-befőzési receptet ismertettek. Nagyon nem figyeltem oda, csak a végét fogtam el, miszerint a végy..., végy..., végy..., végén: Végy X dkg BEFŐZÉSI ZSELATINT. Erre kaptam fel a fejem! Sok minden jutott hirtelenjében az eszembe.

Édesanyám sokszor főzött be mindenféle gyümölcsöt, köztük – mivel volt sárgabarackfánk – sárgabarackot is. Csinált lekvárt és csinált jam-ot is, amit mi persze száz évvel ezelőtt dzsemnek írtunk és úgy is ejtettük. ☺ Rakott bele „mindenfélét” (cukrot), csak ZSELATINT **NEM!** Mi sokféleképpen ettük a lekvárt: lekváros kenyérként, aztán palacsintába, császármorzsával – és nem is sorolom tovább. Elképzelem a sárgabaracklekvárt zselatinnal. Az olyan „jól kenhető” például palacsintára! Igen tudom, ma senkinek semmire nincs ideje. A „régimódi” lekvárkészítés időigényes dolog volt. A szilvalekvárt egész álló nap főzték nagy katlanban, állandó keverés közben, aztán fajansz köcsögökbe rakták, megszórták a tetejét sok-sok fahéjjal, és pergamenpapírral fedték le. Ma forralnak rajta egyet, beleöntik a zselatint, mehet az üvegekbe. Nagyon szeretem a gyümölcsös joghurtot, amit én állítok elő natúr joghurtból és különböző LEKVÁROKBÓL. Amikor elfogynak a kedves ismerőseimtől kapott VALÓDI, zselatin nélkül készült lekvárok, dzsemek, kénytelen vagyok „zselatinos” lekvárt használni a joghurtomhoz. Bevallom, emlegetem is a le- és felmenőit a készítőjének. ☺ Mennyit kell kevergetni a joghurtot, hogy ne maradjanak benne nagy, zselatinos „lekvár”-darabok. Persze ez így van a süteményekkel is, ott is csak egy sütiben tudom „elfogadni” a zselatinos lekvárt, a LEKVÁROS BUKTÁBAN. Abban jó, kivételesen nem zavaró a zselatinos keménység, másutt azonban már nem tudok megbarátkozni vele. ☺

Na kérem, így lehet problémát gyártani a befőzőzselatinból! ☺

Felfoghatatlan V.

Bevallom, már abbahagytam a felfoghatatlansági firkálmányokat, de most elgurult a gyógyszerem ☺, mert olyat láttam, amittől megint elszabadultak a gondolataim.

Látok egy irodát a levitézlett „vezetőjével”, látom az iroda berendezését. Felmerült bennem egy „ostoba, demagóg” gondolat: Van egy portás, aki ellátja a feladatát – ezt egy asztalnál, egy egyszerű fa széken ülve teszi. Van egy „főportás”, ő már egy nagyobb asztalnál és egy kárpitozott széken ülve teszi mindezt, mert hát a FŐ ranghoz jár egy kis „cicoma”. Bevallom,

én nem tudom felfogni ezeket. Ha X beosztott vagy, fa szék jár, ha Y beosztott vagy, az már az X beosztottak főnökét jelenti, már nem ülhetsz egyszerű fa széken, mert mutatni kell a ranglétra fokaihoz tartozó különbséget. A ranglétra következő fokán, már nem érintheti a fenekedet a fa ülőke, ott már műbőr jár! (Pontosabban „vegán” ülőke. ☺) Aztán ahogy megy feljebb a ranglétrán, jön a bőr fotel, aztán a steppelt bőr fotel, aztán a süppedős steppelt bőr fotel, akkor már persze faragott íróasztal mögött lógatja a vezetői lábát. Ott már puccos, süppedős szőnyegek járnak, a faragott dohányzó (mit dohányzó? – TÁRGYALÓ) asztal mellé készített, steppelt, süppedős valódi bőr fotelekben üldögélnek. Nem tudom... Elnézve ezeket a képeket, mintha újra feléledne az osztálykülönbségek ideje? A portás popó fa széken, a főportáspopó... ☺ Csak halkán kérdezem, a puccosság a hatalom kifejezőeszköze?

Mennek a „viták”, hogy ki legyen a Köztársasági Elnök. „Jogásznak kell lennie, mert...”. Meg ennek, meg annak. Én tudatlan, balga meg azt gondolom, hogy elsősorban EMBER LEGYEN! Ha jogi döntést kell hozni, majd megbeszéli a jogász tanácsadóival. Stb.–Stb. Ha ember tud maradni, valójában mindent meg tud oldani. Nem lesz jobboldali, nem lesz baloldali, meg ... Ember legyen! Ne költözzön felhők fölé, üvegpalotába! Ne vakítsa el a lehetőség, hogy csillogó-villogó palotába költöztetik. Ne engedje, hogy körülvegyék hajbókoló s... nyalókkal! Persze, tudom, hogy én csak egy parányi kis lúzer vagyok, de az én irkafirkáimban megengedhetem magamnak ezt az „ÁLMOZÁST”! ☺

Tanuló idő

Olvasom a felhívást, miszerint: „Az esti, 18 és 21 óra közötti időszakban csökkentjük az áramfogyasztást!” Aztán olvasom, az „éjszakai áram”, azaz a központ által vezérelt „bojler órák” kapcsolási szabályát, miszerint a szolgáltató a hálózati terhelés alapján, más-más időpontba kapcsolhatja be a fogyasztókat, a lényeg, hogy a napi nyolc óra bekapcsolás meglegyen, hogy a bojlerek, vagy télen, a hőtárolós kályhák fel legyenek fűtve.

Tudom, a mostani aszály, egy teljesen új dolog az ország életében. Csak úgy halkan elmerengek: anno réges-régen, például az árvizek kapcsán, volt egy forgatókönyv, amiben a víz magassága, illetve a magasság növekedésének az adatai szerint, tartalmazta a teendőket. Részletes utasításokkal látta el, az illetékes szakembereket. Tudták, hogy X vízállás magasság esetén, homokot kell depózni megfelelő helyekre, megvolt, hogy x centiméter magas vízállásnál kell kiszállítani a homokzsákokat, stb!

Namármost, el tudnám képzelni ezt a forgatókönyvet „mínusz” vízmagasság esetén is.

Barátom, meséli, este hétig rámostak az udvaron, nagy meleg, izzadás, egy gyors tusolás, meglepetés! Kigyullad a bojler jelzőfénye, mutatva, hogy fűtésre kapcsolt a bojler. Kilépett a tusolóból, és lekapcsolta. Persze ezt is lehet csinálni, de aki nem veszi a fáradságot erre, annál, ha akarja, ha nem, bekapcsolódik a fogyasztás, a miniszter kérése ellenére. Ilyenkor lenne jó az a bizonyos forgatókönyv a szolgáltatóknak. Ilyenkor központilag beállíthatnák ezt a bizonyos kapcsolás vezérlést, mondjuk délelőttre, amikor a napelemek ontják az energiát, az emberek győzzék fogyasztani! ☺ Akkor nem kellene az emberek „öntudatára” hagyatkozni, ezt a szolgáltató elvégezné a miniszter kérése szerint központilag! Mint a címben jeleztem, ezt a „tanuló időnek” tudom be, lesz ez még jobb is! ☺ Sorolhatnék még példákat, a

vízfelhasználásra, meg ... Szóval tanuljuk a dolgokat, mert mint a „tanulmányok” írják, ez az „extrém” időjárás, velünk fog élni jó darabig!

... elmélkedések

Egy előző firkálmányomban elmélkedtem egy nyilatkozaton, miszerint: „Aki az elmúlt tizenhat évben, ...”, ezért most nem ismétlem magamat. „XY-t nevezik ki a ... (akárminek). A sajtó, azonnal kideríti, hogy XY, ezt és ezt csinálta, itt és itt, ekkor és ekkor. (A sajtónak, ugyanis ez a dolga). Jön a hivatalos „válasz”, nyilatkozat, hogy „NEM IS”. Érteni vélem. (NEM értem!) Akik a kinevezés mögött állnak, azoknak ennyire nincs információjuk a kinevezendő személyről? Vagy, ...? Az rendben van, hogy én nem tudok az illetőről semmit, de azt hittem, hogy ezután úgy lesz, hogy NYILVÁNOS pályázaton lehet indulni ezekért a bizonyos pozíciókért. Nyilvánosak lesznek a jelentkezők adatai, mármint az előéletük, a szakmai alkalmasságukat igazoló adatok. A sajtó, meg teszi a dolgát, és mindennek utána néz. Értem, ha egy MAGÁN vállalatnál nem ez a módi, ott a tulaj azt vesz fel, akit akar, az ő baja, ha ... De a KÖZPÉNZEN alkalmazott dolgozónál, ne a párthűség, ne az ismeretség, ne a haverság, komaság döntse el a felvételt, mint ... Miért is hiszik a döntéshozók, hogy a kinevezésre választott személyről nem fog mindent kideríteni a sajtó? Elég, ha ezután megjelenik egy szűkszavú megjegyzés, bizonyos ember tollából a FACEBOOKON, hogy „nem hiszem”, és a „döntéshozó” máris visszakozik. Nem értem. Tényleg nem értem. Sőt, ezt a dolgot eddig sem értettem. Minek ide „DÖNTÉSHOZÓ”, ha ezzel a szóval meg lehet változtatni a döntéshozó döntését, hogy „NEM HISZEM”? Megértem, valaki, (egy döntéshozó), hoz egy ROSSZ, MEGALAPOZATLAN DÖNTÉST, ezután majd hoz egy másik döntést, vagy a blama elkerülése érdekében, megkérdezi a „nem hiszem” döntéshozótól, hogy kit is válasszon? Akkor minek is iktatják be őt a döntéshozó láncba? Persze, lehet tévedni, de a tévedés után, illik elnézést kérni, esetleg ne adj Isten, levonni a konzekvenciát, a hibázó döntéshozónak.

Persze ez az egész, csak egy háborgás az agyam., (sicccc!) a fejemben, arra föl, hogy „ezután ez így lesz, meg úgy lesz”. Megismétlem: lehet hibázni, de akkor elnézést kell kérni!

További hír: „Egy orvost menesztettek a bizonyos valami éléről, a mert nem tiltakozott az orvoskamara kötelező tagságának megszüntetése kapcsán. „Helyette egy másik orvost neveztek ki”, aztán mégsem, mert róla meg kiderült, hogy ... Nem értem! Ezt sem. Megszüntették a kötelező kamarai tagságot, az ORVOSOKNÁL! A varrónőknek, és például a kis lúzer, vidéki órásnak, kötelező a kamarai tagság, még százéves korukban is. Beszélgetek erről a sirámomról egy ügyvéd ismerősömmel, közölte: - Ezek szerint a jogász kamara jobb hely az iparkamaránál, mert náluk 75 év felett nincs semmiféle kötelezettség, (tagdíj sincs). Az orvosoknak nem kötelező a kamarai tagság! Ha valahol szükséges volna a kamarai tagságra, az éppen az orvosoknál kellene kötelezőnek lenni! Persze ezt sem folytatom tovább, mert...!

Olvasom egy „volt közszolgálati csatornát vezető” hölgy, nyilatkozatát, miszerint milyen aljas dolog, hosszú éveken keresztül felvenni a NAGY fizetést, kiszolgálni a ... rendszert, és közben gyűjteni a kollegákról meg a főnökségről, a lejárató irományokat. Szerintem igaza van! Ennél szerintem csak a „megfigyelt főnökség” által elkövetett aljasságok nagyobb aljasságok! ☹

Jah megint ott tartunk? Bródi: „... ezek ugyan azok”!

Még egy utolsó agyamentség ☹️

A „felfoghatatlankodásaim” kapcsán jöttek elő régi emlékeim. A ...gyári ténykedéseim során, egy nagyon jó barátom mellett végeztem a munkámat. Hogy ne legyen egyhangú a melónk, játszottunk a szavakkal. Ott született meg, egy máig nem feledett mondóka: „Öt tökön lökött ökör török, öt görög tököt lökött öt kör között.” ☹️ Aztán megfogalmaztunk, egy igencsak hosszú mondatot: „A mi kedves megegyeséseskedéseinkre, hogy megszencsérteleníthetlenségeseinkkel, elkelkáposztástalaníthatatlanítottatok eme földterületeket.” ☹️ Magyarul egyszerűen: „leszedtük a kelkáposztát”. Jó-jó tudtuk, hogy helyesírásiilag nem biztos, hogy „műveink” megállnák a helyüket, de az egyhangúság megtörésére jó volt, ez a szavakkal történő játék. ☹️

Aztán minap beszélgetek egy kedves pedagógus ismerőssémmel. A szókincsről folyt a disputa. Mosolyogva mesélt egy megtörtént esetről. Feltette a kérdést: „Ki tudja, mi az a kerekeskút?” Csend, aztán egy jelentkező. „Tanárnő, fogalmam sincs mi az.” Interaktív tábla, internet, megjelenik a kerekeskút képe. Magyarázat, ez a kerék, ez a henger, amire a kötél csavarodik, stb-stb. A jelentkező fiú hozzáteszi: „Kedves tanárnő, ne égessen, én azt sem tudom, mi az ÖSVÉNY, és a SÖVÉNY között a különbség.” (Háát, elég FÖSVÉNY-en bánnak a szókincsükkel) No komment! ☹️ Most már kezdem érteni, miért akarják átíratni, Gárdonyi Géza, az Egri csillagok című könyvét. ☹️

Irka-firka, hülyeségek, morgolódások, grafika,

régi képek: www.esztergomi-kepeslapok.hu

valamint

emlékkép,

ismét:

molnár lászló

ISBN: ~~most-sincs!~~ DE VAN! WC-00

És még valami: ezzel az „akármivel”, tizenhatan vannak a

nemkönyvek!

(ha valaki esetleg el szeretné olvasni e nemkönyv elődjait,)

<https://www.esztergomkepek.hu/olvass/-oldal-on-megteheti>.

Emlékképek: www.esztergomkepek.hu

Aztán mivel kaptam a fejemre, hogy nincs a nemkönyvben elérhetőségem:

oraslaci@gmail.hu

